

ÖLÜMÜN RENGİ KARANLIKTIR

bana bir tufan getir
ben yaralı bir güvercin bulayım

bak kuşlar gagasıyla doğuyor
gerdanında taşan sudan

zaman boğuluyor çığlıklarda
ölüler yeniden doğarken

ölümün bile bir sesi var doğar
bir karanfilin kokusunda büyür

gurur bir çiçeği soldurmaz
bir elif gibi dik duruşundan yalnızlığın

bakma bir başına oluşuna
her deniz koyunda yıkık dökük bir gemi taşır

her ölüm bir doğumun başlangıcıdır
çocuklar ölümün rengini bilmez

onlar bir bayram taşır gülüşünde uçurtma mavisi
gök derisi gözleriyle atadan

Muhammed Korkmaz